

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Thomæ Comiti. 161.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ήλικα δοξμάτων ἀπήρξατο, καὶ σωτηρίαν τοῖς ἀκρατοῖς κατεργάζετο, δεικνύς ὡς καὶ τῶν σαρκικῶν ἐνομιὰ πνευματικὰ προσημίτερα. οὕτω καὶ οἱ αὐτὸ μαθηταὶ τῶν τεραπεύων παρητήσαντο πλὴν ὅτι σκεψάν ἀναγκάζαν οὐσαν ἀπὸ τῶν πάντας.

Ταρασία Ἰσαύρω. ρξ.

Κρείττονά σε πάντες τῶ γένους, καὶ τῆς πατρίδος σε λέγουσι, καὶ χριστὸν τοῖς ἡθεσιν ἀπαγγέλλουσι, πλὴν τῶν ὀρθῶν τεραχίτητά μὴ κρατήσαντα, ἀλλὰ τὸν Θεὸν τῆς παρτομάρτυρος, καὶ τρέπον καὶ σκεπὸν ἀγαπήσαντα. καὶ μακάριος εἶ πτωχέων σκεπυχῆς. τῶτο γὰρ τῶν πτωχῶν ἐπαυε τον, καὶ εὐχρισίσε μείναι ἀτρέπτον, ἐπειδὴ οὐδὲν φαυερώτερον ἔχουμι, ἀλλ' ὡς ἀνέμοις ταῖς κούφαις βοαῖς ῥιπιζόμεθα.

Θωμά κόμμι. ρξα.

Καὶ γράφεις λαμπρῶς, καὶ πᾶσι πᾶσι ἀερώς. καὶ μένοις φαυδρῶς ὁ τοῖς πᾶσι χριστός.

Ἰερακι λαμπροτάτω. ρξβ.

Οὐκ ἀρκεῖ ἡ βρωσις καὶ πόσις καὶ πρῶμνη Ἰωάννη πρὸς πέρας ἀσκήσεως, τοῖς ταῦτα ζητῶσιν, ὡ ἀριστε. ἀλλὰ χρεία καὶ τῆς γνώμης Ἰωάννου πρὸς πλὴν τελείωσιν. εἰσοίνω ἡμεῖς ἑσπαινεῖς πλὴν λιτότητα, κατόργωσον ἡμῖν πλὴν πρῶμνη, ἡτὸρ πᾶσαν ἐκκλίνας ἀρπεύειν.

Κύρω. ρξγ.

Σοφιστεύεις ὄντως, καὶ γράφον, καὶ κέλλι πλάτεις ὀνομάτων. καὶ δὲ καὶ ἀφορμὰς παρέχειν ἐν αὐτοῖς ὠφελείας παραγμάτων. τὸ γὰρ καλῶς λέγειν κυμβάλω παρέρηκε. τὸ δὲ χριστός

tur, atque auditorum Saluti operā dabat: hinc nimirum illud ostendens, spiritualia negotia carnalibus antiquiora esse debere. Atque ad hunc modum ipsius quoque discipuli mensurarum inspectionem atque curam, quamvis alioqui propter pauperes necessariam, repudiarunt.

Spiritualia negotia carnalibus priora esse debent. Act. 6.

Tarasio Isuuro. 160.

Præstantiorem te esse, quàm aut gēnus tuum, aut patria ferat, omnes aiunt, ac morum probitate pollere narrant, vt qui non spectantium asperitatem tenueris, verum primæ martyris Theclæ, & mores, & templum amaueris. Ac te beatum, vt potè ex animo paupertatem colentem. Nam hæc piorum laus est. Atque vt in instituta vitæ ratione constanter maneat, opto. Quandoquidem nihil admodum stabile habemus: verum leuibis clamoribus, non secus ac ventis, huc atque illuc iactamur.

Theclæ templum nobile apud Se-lenciam.

Thoma Comiti. 161.

Et luculentè scribis, & copiosè mittis. Velim igitur in animi lætitia & alacritate perstes, cum omnibus tam benignum & commodum te præbeas.

Hieraci Clarissimo. 162.

Ad numeros omnes religiosæ vitæ absoluedos, Ioannis cibus ac potus & cubile minimè sufficit: verum ad perfectionem adipiscendam Ioannis quoque animus requiritur. Quocirca si frugalitatem nostrā ac vitæ tenuitatem laudas, lenitatem cōsequi stude, quæ improbitatem omnem vitat.

Matth. 3. Ad monasticam vitam quid requiratur.

Cyro. 163.

Sophistam profectò, etiam scribens, agis, atque vocabulorum elegantiam fingis. Atqui in ipsi vtilitatis quoque rerum materiā præbere oportet. Etenim pulchrè loqui, cymbalo simile est: at probe agere,

1. Cor. 13. Parum est pulchrè loqui, an-

